

Nr 73.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till statens sakrevision för budgetåret 1944/45; given Stockholms slott den 11 februari 1944.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 februari 1944.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, EWERLÖF, RUBBESTAD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför.

I riksstaten för innevarande budgetår äro under rubriken Statens sakrevision uppförda två förslagsanslag, varav ett å 200 000 kronor till avlöningar och ett å 40 000 kronor till omkostnader.

På förslag av Kungl. Maj:t i propositionen nr 164 angående inrättande av statens sakrevision beslöt 1943 års riksdag (skriv. nr 227), att för fortlöpande sakrevision av statsverksamheten skulle upprättas ett särskilt organ, benämnt statens sakrevision, med i huvudsak den organisation och de arbetsuppgifter som framgå av propositionen. Därvid förutsattes att statens krisrevision skulle tills vidare bibehållas.

Sedermera har 1943 års riksdag i samband med beslut om inrättande av en statens organisationsnämnd (prop. nr 366, skriv. nr 514) upptagit frågan om förhållandet mellan sakrevisionen och krisrevisionen till förnyad prövning. Riksdagen har därvid förutsatt, att åtskilliga göromål, som åvilat krisrevisionen, skulle överflyttas till organisationsnämnden samt att inrättandet av sistnämnda organ jämväl för sakrevisionens del skulle medföra en avlastning av vissa arbetsuppgifter. Med hänsyn härtill och under den ytterligare förutsättningen, att revisionen över krisorganen förlades till ett särskilt organ i nära anslutning till folkhushållningsdepartementet, har riksdagen förordat en sammanslagning av sakrevisionen och krisrevisionen.

Kungl. Maj:t har den 10 och 31 december 1943 meddelat bestämmelser i enlighet med riksdagens beslut.

Den sålunda beslutade omorganisationen på förevarande område har trätt i kraft den 1 januari innevarande år.

Vid anmälan i statsverkspropositionen av frågan om sakrevisionens anslagsbehov för nästa budgetår anförde jag, att en slutlig beräkning av sakrevisionens avlönings- och omkostnadsanslag syntes få anstå till dess definitiva anslagsäskanden kunnat erhållas från revisionen. I enlighet härmed upptogos ifrågasvarande anslag i riksstatsförslaget med endast preliminära belopp, 300 000 respektive 50 000 kronor.

Sedermera har sakrevisionen i skrivelse den 24 januari 1944 hemställt om medelsanvisning till revisionen för nästa budgetår med ett sammanlagt belopp av 395 000 kronor, varav 325 000 kronor till avlöningar och 70 000 kronor till omkostnader. Revisionen har därvid inledningsvis framhållit, att möjlighet ännu icke föreläge att taga någon närmare ställning i frågan om omfattningen av sakrevisionens framtida verksamhet och därav belingade anslagsbehov. Revisionens beräkningar grundade sig därför väsentligen på samma mera allmänna bedömanden som anslagsavvägningen för löpande budgetår. Revisionen har vidare framhållit i huvudsak följande.

Avlöningsanslaget. Vad först anginge avlöningsförmånerna åt ledamöterna av styrelsen för sakrevisionen kunde medelsbehovet härför lämpligen beräknas till samma belopp som i propositionen nr 164/1943 eller till 48 000 kronor.

Beträffande avlöningsförmåner åt kanslipersonalen erinrade revisionen om att det belopp, 190 000 kronor, vartill årskostnaderna härför uppskattats i sistnämnda proposition, beräknats med utgångspunkt från att krisrevisionen tills vidare skulle fortbestå. Med hänsyn till krisrevisionens upphörande och sakrevisionens övertagande av en del av dennas arbetsuppgifter hade personalkadern hos sakrevisionen redan från början måst bli avsevärt större än eljest blivit fallet. Flertalet av krisrevisionens befattningshavare hade därför övertagits av sakrevisionen. Avlöningskostnaderna för denna personal utgjorde nu omkring 14 480 kronor för månad eller för år räknat i runt tal 175 000 kronor. Även om i viss utsträckning den hos revisionen nu anställda personalen syntes kunna anlitas för arbetsuppgifter även på den civila förvaltningens område, vilka ännu endast delvis kunnat planeras, måste revisionen räkna med en avsevärd utökning av personalen. För att möjliggöra detta beräknade revisionen ytterligare 50 000 kronor. Anslagsbehovet för avlöningar till kanslipersonalen borde således beräknas till sammanlagt 225 000 kronor.

Till experter och sakkunniga hade i propositionen 164/1943 beräknats 25 000 kronor. Med hänsyn till de utökade arbetsuppgifter som kommit att åvila sakrevisionen genom övertagandet även av krisrevisionens huvudsakliga arbetsområde syntes man nu icke kunna räkna med lägre belopp än 50 000 kronor.

Sammanlagt erfordrades sålunda för avlöningar (48 000 + 225 000 + 50 000 =) i avrundat tal 325 000 kronor.

Till jämförelse kunde nämnas, att krisrevisionens avlöningskostnader för budgetåret 1942/43 utgjort 319 600 kronor, varav till ledamöterna 43 100 kronor, kanslipersonalen 222 000 kronor samt experter och sakkunniga 54 500 kronor. I sin framställning den 13 september 1943 om anslag för budgetåret 1944/45 hade krisrevisionen beräknat för avlöningar 325 000 kronor, varav 50 000 kronor till ledamöter, 225 000 kronor till tjänstemän och 50 000 kronor till experter och sakkunniga.

Omkostnadsanslaget. De årliga utgifterna för reseersättningar hade i propositionen 164/1943 beräknats till 15 000 kronor. Även härutinnan medförde sakrevisionens övertagande av väsentliga delar av krisrevisionens arbetsuppgifter på den militära förvaltningens område ökade kostnader. Till frågans belysande kunde nämnas, att krisrevisionens utgifter för reseersättningar under budgetåret 1942/43 uppgått till 48 500 kronor och att krisrevisionen i sina anslagsäskanden för budgetåret 1944/45 för ändamålet beräknat 50 000 kronor. Med hänsyn till anförda omständigheter syntes för sakrevisionens del nu icke böra beräknas lägre belopp än 50 000 kronor.

För *expenser* hade för sakrevisionen ursprungligen beräknats 15 000 kronor. Krisrevisionens expensutgifter för budgetåret 1942/43 hade uppgått till 16 100 kronor och av denna revision för budgetåret 1944/45 beräknats till 15 000 kronor. Med hänsyn till nu anförda förhållanden torde för sakrevisionens del i detta avseende kunna beräknas 20 000 kronor.

Såsom sakrevisionen framhållit är det ännu icke möjligt att närmare be- *Departements-
chefen.*
döma omfattningen av revisionens framtida verksamhet och därav betingade anslagsbehov. De av sakrevisionen gjorda beräkningarna av medelsbehovet finner jag mig kunna godtaga. I enlighet härmed bör avlöningsanslaget upptagas till 325 000 kronor och omkostnadsanslaget till 70 000 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

å riksstaten för budgetåret 1944/45 under sjunde huvudtiteln anvisa följande anslag:

1. till *Statens sakrevision: Avlöningar* ett *förslagsanslag*
av kronor 325 000;
2. till *Statens sakrevision: Omkostnader* ett *förslagsanslag*
av kronor 70 000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Rolf Arfwedson.